

De programul educațional „Schimbul de tineri”, derulat prin Clubul Rotary Internațional, au beneficiat și sigheteanca Vanessa Iurca și brazilianul Bruno Olivieri Panace. Chiar dacă ei au locuit și învățat aproape un an în țara celuilalt, ei s-au cunoscut abia acum la Sighet, când Vanessa s-a reîntors din America Latină.

„Am stat acolo 11 luni, spune Vanessa Iurca. După terminarea clasei a IX-a, matematică-informatică la Liceul „Regele Ferdinand” din Sighetu Marmăției, m-am decis, acum un an, să iau parte la acest program de schimb, inițiat de Rotary Internațional. Așa am ajuns să locuiesc în Brazilia și să urmez cursurile clasei a X-a acolo. De 5 ani fac dans sportiv și sînt membră a trupei de tineret Mini Maxi Dance Club Sighet, care anul acesta s-a clasat pe locul 2 la nivel național la categoria dans formații. Acum fac intensiv limba franceză în particular, întrucît clasele XI și XII le voi face în Elveția. Vreau ca și studiile universitare să le fac tot acolo. La preselecția organizată de Rotary am fost 20 de tineri din România. Am dat probe de psihologie și de limbă engleză. Am ales Brazilia probabil din cauza dansului. Am ajuns în Alkonga, oraș cu 120 de mii locuitori, din sudul Braziliei. Am locuit, pe rînd, la două familii.

Una era de japonezi. Fiica lor era plecată în Thailanda în cadrul aceleiași schimb educațional. La familia următoare de brazilieni am avut 3 surori și un frate, de vîrsta mea, cu care m-am înțeles foarte bine. La Sighet am o soră mai mică. Nu știam o iotă portugheză. La început, am conversat în engleză și spaniolă. După o lună am prins și portugheza. Mi-au plăcut acolo uniformele. La liceul meu îmbrăcămîntea era de tip sport: pantaloni de trening și tricou. La alt liceu erau blue-jeans și tricou alb sau cămașa liceului. Toți erau la fel, frumoși nu ca la noi, că nu distingi elevul de profesor. Mîncarea lor specifică este orez cu fasole. Dar se mîncîncă pui, porc și vită. De două ori pe săptămîină făceam echitație și 14 ore de sport pe săptămîină. De dansat am dansat cu trupa școlii. Acolo, totul e un dans. Experiența din Brazilia este de neșters. Numai zborul cu avionul durează 14 ore, la care se adaugă orele de așteptare... Oricît de bine mi-a fost acolo, oricît de mulți prieteni am avut (aici includ familiile adoptive, colegii) tot singură am fost. Românește nu am vorbit decît la telefon sau pe messenger cu părinții și surioara din Sighet. La început am plîns, apoi m-am obișnuit. Acum, ajunsă la Sighet, mi-e dor de cei de peste ocean. De aceea, anul trecut, la plecare, organizatorii m-au sfătuit să nu mă îndrăgostesc acolo, să nu leg prietenii strînse, întrucît despărțirile sunt inerente și suferințele enorme. E greu să ai 15-16 ani și să te trezești la 12.000 de kilometri depărtare de casă, singur. În cercurile în care m-am învîrtit nu se consumau droguri și nu se fuma. Doar narghileaua era uneori la modă. De băut am văzut că se bea votcă, tequilla. Oricum, mă bucur că am cunoscut un popor cald, iubitor.”

Schimbul de tineri „România - Brazilia”

Scris de Florentin Nasui

Sâmbătă, 04 Iulie 2009 09:31 - Ultima actualizare Miercuri, 08 Iulie 2009 05:42

Bruno Olivieri Panace are 17 ani și este dintr-un orășel de lângă Sao Paulo: „Am aflat de la bunicul meu – rotaryan - despre acest schimb. Am optat pentru România, întrucât doream să văd Europa. Chiar am fost în vizită în Ungaria, Austria, Belgia, Franța, Italia, Olanda, Turcia. Eu am terminat la Colegiul Național „Dragoș Vodă” din Sighet, clasa a XI-a, la clasa de filologie-franceză intensiv. Prima familie de adopție a fost în Crăciunești, o familie de ucraineni. Tata era Liviu Lazarciuc, primarul localității Bocicoiu Mare, iar mama era Natalia, medic stomatolog. Aici am avut 3 surori. A doua familie este a Vanessei, unde ea și Briana îmi sînt surori, iar Ramona și Dănuț Iurca, părinți. Tata Dănuț este rotaryan, iar sediul Clubului Rotary Sighet este chiar la complexul patronat de el, Casa Iurca de Călinești. Limba am învățat-o pe parcurs. Portugheza nu e departe de limba română. Am reușit să citesc și să-mi placă câteva poezii de Eminescu. Îmi plac foarte mult sarmalele, mămăliga, mititeii și ciorba de burtă. Țuica e prea tare, no! Îmi plac și manelele. Mă bucur că am aflat mai multe despre România și despre Maramureș. Mi-e dor și mie de Brazilia. Peste câteva zile mă întorc acolo să mă înscriu la facultate, pentru că la noi se fac doar 11 clase. Chiar dacă acum un an, la plecarea din Brazilia, am fost și eu avertizat să nu mă îndrăgostesc în România, cu siguranță voi mai reveni în Maramureș.”

Schimbul internațional de tineri este practicat de Rotary din 1929. Șederea de un an în altă țară le permite tinerilor cunoașterea altor culturi, altei limbi. Ei sînt adoptați de două-trei familii în care se integrează ca acasă, în propria familie. Anual, 9.000 de elevi și studenți din întreaga lume sînt sponsorizați de Rotary pentru a participa la aceste schimburi de experiență, benefice.

Autor: Florentin NĂSUI

Sursa: Graiul.ro

Schimbul de tineri „România - Brazilia”

Scris de Florentin Nasui

Sâmbătă, 04 Iulie 2009 09:31 - Ultima actualizare Miercuri, 08 Iulie 2009 05:42

